

samme Retning som ved Statsanstalten. Denne Del af Anstaltens Virksomhed kræver alene til Fremdragelsen og Grupperingen af det overordentlig store Materiale en meget stor Arbejdsydelse, og det siger sig selv, at denne ikke kan udføres af de to matematikkyndige Direktører alene.

Lønningsforholdene ved de private Selskaber fremgaa ikke af Forsikringsraadets Beretninger. Man maa derfor indskrænke sig til at udtale, at efter hvad der foreligger oplyst ad anden Vej, ere Lønningsforholdene ved de private Selskaber ikke ordnede i saa faste Rammer, at en eksakt Sammenstilling med Lønningsforholdene ved Statsanstalten kan fremsættes. Hvad Direktionerne angaar, tør man gaa ud fra, at en administrerende Direktør ved de store Selskaber ikke har under 15,000 Kr. som aarlig Indtægt af Stillingen. For det øvrige Personales Vedkommende er Forholdet vistnok saaledes, at Lønning og Emolumenter for de lavere stillede ere noget under, hvad de tilsvarende Tjenestemænd i Statsanstalten ville faa efter Lovforslaget, medens de højere stillede sikkert i Regelen have lige saa meget om ikke mere. Det er i ethvert Fald saaledes, at flere Kontorchefer ved private Selskaber have af deres Stilling en Indtægt, der overstiger, hvad Statsanstaltens Kontorchefer ville opnaa efter Lovforslaget.

ad Spørgsmaal 5.

Det er udenfor al Tvivl, at naar Statsanstalten har kunnet administreres saa billigt, som Tilfældet er — billigere i enhver Henseende end noget andet, privat Livsforsikrings-selskab, jfr. den foran opstillede Tabel IV —, da skyldes dette for Centraladministrationens Vedkommende, at Anstaltens Bestyrelse har formaaet at faa den daglige Kontorvirksomhed udført med et i Forhold til Virksomhedens Omfang meget faatalligt Personale. Og dette skyldes atter, at Personalet selv gennem Tantiemefordelingen har været interesseret i, at der ikke forefandtes overflødig Arbejdskraft, men at den tilstedeværende udnyttedes fuldt ud. Hvis dette blev anderledes, hvis Personalet ikke længere havde nogen personlig økonomisk Interesse i, at der paa alle Punkter i Anstaltens Ledelse sparede, hvor der med Rimelighed kan spares, er der ingen Tvivl om, at Følgen i det lange Løb vilde blive, at Anstaltens Administrationsudgift vilde stige, endog ret væsentligt, uden at der vilde kunne rettes nogen begrundet Anke mod Mængden eller Kvaliteten af det af Personalet udførte Arbejde. Thi det maa erkendes, at der her er et ret stort Spillerum. Det intensive Arbejde, som nu i en Aarrække er blevet udført af Anstaltens Personale, vil der kun være Mulighed for at se bevaret, naar Personalet vedblivende kan holde sin Interesse for det daglige Arbejde frisk og usvækket, og dette opnaas sikkert bedst ved — som det nu har været praktiseret i snart 40 Aar — at gøre Personalet økonomisk interesseret i Ledelsen. For Statsanstaltens egen Skyld bør dette System derfor ikke forlades.

Endnu skal blot hertil føjes, at Stigning i den faste Lønning selvfølgelig medfører en tilsvarende Formindskelse af det Beløb, hvoraf Tantiemen beregnes. Men da Tantiemen, der efter den nugældende Lønningslov udgør $\frac{1}{10}$ af Beløbet, efter Lovforslaget kun skal være $\frac{1}{11}$, udlignes herigennem Formindskelsen ikke uvæsentligt til Gunst for Anstaltens Virksomhed udadtil.

ad Spørgsmaal 6.

Naar Tantiemen i det nuværende Lovforslag ligesom hidtil er foreslaet beregnet ikke efter Nettooverskuddet, men efter Forskellem mellem Driftsindtægten og Udgiften til Centraladministrationen, har dette sin Grund i, at Tantiemen kun ved denne Beregningsmaade kan komme til at virke efter sin Bestemmelse. Beregnedes Tantiemen først efter, at samtlige Driftsudgifter var fradragne Driftsindtægten, vilde Følgen blive, at Anstaltens Tjenestemænd fik mindst Tantieme i de Aar, hvor der havde været mest Arbejde og størst Udgift paa de Konti, der betinges af Tilgangen til Anstalten, og størst Tantieme i de Aar, hvor Virksomheden havde været mindst. I Stedet for at være en Spore til Flid indenfor Anstaltens Centraladministration og til et energisk Arbejde udadtil for at skaffe Anstalten Tilgang vilde Tantiemen blive en Hemsko paa Virksomheden. Man kan i øvrigt herom henvise til, hvad der om dette Forhold er udtalt i Bemærkningerne til Forslaget om den nugældende Lønningslov (Rigsdagstidende, Samling 1898—99, Tillæg A., Sp. 3319).